

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2019. év szeptember 27. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A hivatali visszaélés büntette miatt ... I.r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2019. április 26. napján kihirdetett KB.III.9/2019/2. számú ítéletét ... I.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2019. április 26. napján kihirdetett KB.III.9/2019/2. számú ítéletével ... I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli, a Btk. 305.§ c) pontjába ütköző és aszerint minősülő hivatali visszaélés büntetében. Ezért őt - halmazati büntetésül - 540 napi tétel, napi tételenként 1500,- forint pénzbüntetésre, valamint 2 évre az őrnagyi rendfokozatba visszavetésre ítélte. Meg nem fizetés esetére rendelkezett az így kiszabott összesen 810.000,- forint pénzbüntetés szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. ... II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 305.§ c) pontjába ütköző és aszerint minősülő bűnsegédként elkövetett hivatali visszaélés büntetében. Ezért a II.r. vádlottat 300 napi tétel, napi tételenként 1500,- forint pénzbüntetésre ítélte. Meg nem fizetés esetére rendelkezett a kiszabott 450.000,- Ft pénzbüntetés szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A pénzbüntetés megfizetésére mindkét vádlott részére 10 havi részletfizetést engedélyezett. Az elsőfokú bíróság az I.r. vádlottat 16436,- ft forint, a II. rendű vádlottat 16.435,- forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú bírósági tárgyaláson a katonai ügyész az I.r. vádlott terhére fellebbezést jelentett be súlyosításért -lefokozás katonai büntetés kiszabásáért -, míg a II.r. vádlott vonatkozásában az ítéletet tudomásul vette. Az I.r. és II.r. vádlott, valamint védőjük a kihirdetett ítéletet tudomásul vették. Így az elsőfokú bíróság ítélete a II.r. vádlott vonatkozásában 2019. április 26. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

A Debreceni Regionális Nyomozó Ügyészség a 3.Nyom.670/2017/28. szám alatt benyújtotta fellebbezése írásbeli indokolását. Ebben kifejtette, hogy nem ért egyet az I.r.vádlott vonatkozásában a büntetés kiszabása körében kifejtett elsőbírói állásponttal. Érvelése szerint ugyanis bár hosszú és inkább pozitívnak tekinthető rendőri múlttal és jó parancsnoki jellemzéssel bír az I.r.vádlott, ugyanakkor nem lehet attól eltekinteni, hogy már három alkalommal részesült fenyítésben. Álláspontja szerint nem lehet nyomatékos enyhítő körülményként értékelni a beismerő vallomását sem, tekintettel arra, hogy azt csupán a büntetőeljárás utolsó szakaszában, a bírósági tárgyaláson tette meg, miután belátta, hogy a rendelkezésére álló bizonyítékok és a vádlott társának beismerő vallomása mellett tagadása kilátástalan. Utalt arra, hogy az I.r. vádlott a belé vetett közbizalommal rendkívül súlyosan visszaélt. Emellett 28 éve fegyveres rendvédelmi szerv tagja, továbbá

engedéllyel tartott vadászlőfegyverrel rendelkezik, jómaga is rendszeresen vadászik. Mindezek alapján nyilvánvalóan tisztában volt azzal, hogy milyen rendkívüli veszélyeket hordoz, ha valaki ittas állapotban lőfegyverét magánál tartja, sőt, még használja is. Szükségesnek tartotta azt is értékelni, hogy a bejelentő kifejezetten felhívta a figyelmét arra is, hogy rendszeresen előfordul, hogy a vadászterületen ittasan vadásznak. Utalt arra, hogy a bírói gyakorlat szerint a hivatali visszaélés büntette -különösen a többszöri elkövetés- lehet olyan bűncselekmény, amely miatt a lefokozás alkalmazása indokolt. Kiemelte, hogy az I.r. vádlott a terhére rótt bűncselekmény jellegére, súlyára és a megvalósítás körülményeire figyelemmel méltatlanná vált a rendfokozatra. Ennek alátámasztására hivatkozott arra, hogy cselekményéről az adott testületen belül, valamint polgári körben is tudomást szereztek, valamint hogy még attól sem riadt vissza, hogy vadásztársának úgy biztosítson rendőri ellenőrzéstől mentes közlekedési lehetőséget, hogy ennek nyomatékosítására valótlannul arra hivatkozott, mintha ez a megyei rendőrfőkapitány helyettes érdekében állna.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF. 434/2019/2. számú átiratában az elsőfokú ügyészi fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint nyomatékkal kell az I.r. vádlott terhére értékelni, hogy bűnüldöző hatóság hivatásos állományú tagjaként halmazatban olyan hivatali bűncselekményeket követett el, melynek megakadályozása szolgálati esküje szerinti kötelessége lett volna. Ezért érvelése szerint tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor a büntetési célok eléréséhez elegendőnek tartotta katonai mellékbüntetés alkalmazását. Az elsőfokú ügyészi indoklásában kifejtettekkel egyetértve kiemelte, hogy a vádlott vezetői jogkörével oly módon élt vissza, mely alkalmas a polgári személyek előtt a rendőri testület törvényes működésébe vetett közbizalom megkérdőjelezésére, illetve az általa vezetett állományban visszatetszést keltő. A büntetés nevelő hatása és generális prevenció maradéktalan elérése érdekében az I.r. vádlott rendőri szolgálatban nem tartható meg, a rendfokozat viselésére alkalmatlan, ezért vele szemben a Btk.135.§ a) pontja és 137.§ (2) bekezdésében írt lefokozás katonai büntetés kiszabása indokolt. Megjegyezte, hogy az ítélet I.r. vádlottra vonatkozó személyi része elírást tartalmaz. Összefoglalva azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítélet változtassa meg, hogy I.r. vádlottal szemben súlyosításul lefokozás katonai büntetést szabjon ki, egyben a személyi részben lévő elírást javítsa. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

Az I.r. vádlott védője a másodfokú bíróság előtt előterjesztett beadványában az elsőfokú határozat helybenhagyására tett indítványt.

Az ügyész által bejelentett, az I.r. vádlott büntetésének súlyosításra irányuló fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) és (9) bekezdése alapján bírálta felül. A korlátozott felülbírálat az ítéletnek csak a fellebbezéssel érintett I.r. vádlottra vonatkozó sérelmezett rendelkezését, illetve részét érinti, mivel a fellebbezés kizárólag az I.r. vádlottal szemben kiszabott büntetésre vonatkozó rendelkezések ellen irányult. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a.) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította. A Be. 580. § (2) bekezdés a.) és b) pontjára figyelemmel a felülbírálat nem terjedt ki a bűnösség megállapításának és a jogi minősítésnek a felülbírálatára sem.

A fellebbviteli bíróság azonban a Be. 590. § (5) bekezdése a) pontja alapján az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírált az elsőfokú eljárást. Így vizsgálta azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett-e a Be. 608. § (1) bekezdésében írt, az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést.

A másodfokú bíróság a Be. 598. § (1) bekezdése alapján tanácsulésen bírálta el az ügyészség által bejelentett fellebbezést.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta, nem történt olyan eljárási szabálysértés, amely megalapozná az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését. A Be. 524. § (1) bekezdése alapján helyesen ismerte fel, hogy miután az I.r. vádlott a tárgyaláson a vádiratban írt cselekmények tekintetében beismerte a bűnösségét, és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról, a Be. 504. § (1)-(3) bekezdésében írtak szerint kell eljárnia. Az I.r. vádlott bűnösséget beismerő és a tárgyaláshoz való jogról lemondó nyilatkozatát elfogadó végzés törvényes. Ezt követően törvényesen járt el az elsőfokú katonai tanács akkor is, amikor mellőzte a tanúk kihallgatását, illetve a teljes bizonyítási eljárás lefolytatását.

Az elsőfokú katonai tanács a vádirati tényállásokkal egyezően az ítélet 4. oldal második bekezdésétől a 7. oldal harmadik bekezdéséig terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített. Ennek alapján okszerűen vont le következtetést az I.r. vádlott bűnösségére és a vádiratban írtakkal egyezően minősítette az I.r. vádlott elbírált hivatali bűncselekményeit.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, az ítélet megalapozottságát nem vizsgálhatta. Az csupán a személyi rész tekintetében annyiban szorul pontosításra az ítélet 3. oldalának ötödik bekezdésében, hogy ... I.r. vádlott elkövetéskori szolgálati helye a ...i Rendőrőrs volt.

A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú katonai tanács a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket és az alkalmazott joghátrány indokait meggyőző alapossággal és helytállóan tárta fel, majd rögzítette az ítélet 8. oldalától a 9. oldal negyedik bekezdéséig. A súlyosító és enyhítő körülményeket egymással egybevetve, összefüggésükben értékelte.

Mindezek alapján nem tévedett akkor sem, amikor a I. rendű vádlottal szemben a Btk. 33. § (4) bekezdésében írt rendelkezés alkalmazásával pénzbüntetést szabott ki. A pénzbüntetés napi tételeinek száma arányos a vádlott cselekményének tárgyi súlyával, míg egy napi tétel összege az I.r.vádlott jövedelmi viszonyaihoz igazodóan, a törvényi minimumhoz közeli mértékben került meghatározásra. Helyesen járt el az elsőfokú katonai tanács akkor is, amikor az I. r. vádlott vonatkozásában a lefokozás katonai büntetés alkalmazását -annak rögzítése mellett, hogy a terhére rótt hivatali bűncselekmények a rendfokozat tekintélyének sérelmével jártak, így a rendfokozatban visszavetés katonai mellékbüntetés kiszabása szükséges- nem tartotta indokoltnak. Kétségtelen ugyan, hogy az I.r. vádlott terhére kell értékelni, hogy bűnüldöző hatóság hivatásos állományú tagjaként olyan hivatali bűncselekményeket követett el, amelyeknek megakadályozása a szolgálati esküje szerinti kötelessége lett volna. Ugyanakkor a másodfokú katonai tanács álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által értékelt enyhítő körülmények és az ...i Rendőrkapitányság vezetője által kiállított parancsnoki jellemzés alapján nem lehet alappal arra következtetni, hogy az I.r.vádlott a rendfokozatra méltatlanná vált. A parancsnoki jellemzésből kiemelendő, hogy az I.r. vádlott vezetése alatt a ...i Rendőrőrs személyi állománya a szakmai elvárásoknak megfelelően, kiváló színvonalon teljesített. Mindemellett az I.r. vádlott annak érdekében is sok erőfeszítést tett, hogy az állományban az összetartást erősítse, ez a beosztottak szakmai teljesítményére is pozitív hatást gyakorolt. Azt, hogy az I.r. vádlott terhére rótt bűncselekmények a rendfokozat tekintélyének sérelmével jártak, de a rendfokozatra nem vált méltatlanná, alátámasztja az is a másodfokú katonai

tanács álláspontja szerint, hogy ... I.r. vádlott a vele szemben indított büntetőeljárás következményeként alacsonyabb beosztásba került. Ennek ellenére a munkához való hozzáállása példaértékű, a mindennapi munkavégzésbe könnyen beilleszkedett, a rábízott feladatokat maradéktalanul teljesíti, a szervezethez való lojalitása sok területen megnyilvánul. A részére kiosztott büntetőeljárások feldolgozását törvényesen, szakszerűen, a határidők maradéktalan betartása mellett végzi, az általa tanúsított példaértékű ügyfeldolgozó tevékenység a kapitányságon megtartott állománygyűlés keretében követendőként került kiemelésre. Ilyen körülmények között - figyelemmel arra is, hogy több évtizedes szakmai tapasztalata alapján a büntetőeljárás megindulása ellenére is értékes munkaerőként számítanak rá- a lefokozás katonai büntetés kiszabása már a Btk. 79. §-ban meghatározott büntetési célokra túlmutató joghátrányt jelentene.

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - helybenhagyta azzal a pontosítással, hogy az I.r. vádlott szolgálati helye az elkövetéskor a ...i Rendőrőrs volt.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 605.§ (1) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2019. szeptember 27.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette hb. százados sk.
előadó bíró

Dr. Szabó Éva hb. ezredes sk.
bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának KB.III.9/2019/2. számú ítélete ... I.r. vádlott vonatkozásában 2019. szeptember 27. napján jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2019. szeptember 27.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke